

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 549 יום ה' 26 באוגוסט 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

הושלם סופית תהליך הצטרפות ישראל ל-OECD // מע"מ ת"א 1 ו-2 עוברים לבת-ים // סמכות המנהל להגדלת הפטור על מענק פרישה תיקון חפז (חיוב קבוצות הרכישה במע"מ)

עליון - שבח - זכות שלא נרכשה אינה חייבת במס // מ"ה - האם רווחי אקוויטי נחשבים בכלל כהכנסה? // מ"ה - זכאות להנחה במס בהתאם ליישוב מזכה ביקורות בפסטיבל בריזה // ביטול עונש המוות על עבירות כלכליות (בסין) // 41% (!) מעסקי נצרת לא רשמו תקבולים // בעלת "כוחות על טבעיים" חשודה.

הושלם סופית תהליך הצטרפות ישראל ל-OECD

◆ כמו כן, החליטה הממשלה להמשיך את פעילות צוות ההיגוי בראשות משרדי האוצר והחוף ובהשתתפות משרדי הממשלה הרלוונטים, אשר יפעל בשיתוף אגף התקציבים באוצר להשלמת המחוייבויות הנובעות מהצטרפות ישראל כחברה ב-OECD. הצוות ישמש כפורום להתייעצויות, עדכון ותיאום בכל הנוגע לפעילותה השוטפת של ישראל ב-OECD ולגיבוש מדיניות בנושאים כלליים שהינם חלק מהעבודה מול מטה הארגון.

◆ ביום 22.8.10 אישרה הממשלה את הצעת שרי האוצר והחוף הנוגעת להצטרפות מדינת ישראל לארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי - OECD. החלטה זו כוללת אישור הסכם ההצטרפות של ישראל לאמנת הארגון שנחתם בפריס ביום ה-29.6.10 שבו מופיעות מחוייבויות ישראל ל-OECD והסכמתה לקודים, כללים והחלטות שקיבל הארגון על עצמו מאז היווסדו. בכך הושלם סופית תהליך ההצטרפות של ישראל ל-OECD.

מע"מ ת"א 1 ו-2 עוברים לבת-ים

◆ השירות לקהל בימים אלו יינתן במשרד מע"מ ומס קניה תל-אביב, ברח' המסגר 14 תל-אביב. המשרדים יפתחו לשירות הציבור במשכנם החדש החל מיום ראשון, 29.8.10. קבלת קהל בימים: ראשון-חמישי, בין השעות: 8:00 - 13:30 מספר הטלפון החדש במרכזייה: 03-6552200

◆ במסגרת פעולות רשות המסים בישראל לשיפור השירות לציבור, עוברים משרדי מע"מ ת"א 1 ומע"מ ת"א 2, למשכנם החדש ב"מגדל רוטשילד", רח' רוטשילד 29 בת-ים. עפ"י הודעת הרשות, מיום רביעי, 25.8.10 ועד ליום חמישי 26.8.10 (כולל) לא תתקיים קבלת קהל במשרדים אלו.

סמכות המנהל להגדלת הפטור על מענק פרישה

◆ בשל כך, הוציא סמנכ"ל בכיר לשומה ובקורת, ד"ר חיים גבאי הנחיה לפקדי השומה הקובעת כי ההגדלה בסמכות המנהל ובאישור פקיד השומה ל-150% מגובה המשכורת החודשית תעשה באופן אוטומטי לכל מי שפרש בכפוף לתקרת הפטור שבסעיף. יצוין, כי האמור יחול רק לגבי מי שפרש החל מיום פרסום ההנחיה כלומר ממועד שינוי כללי המנהל מיום 25.7.10 ואילך.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים מיום 15.8.10, סעיף 9(א7) לפקודת מס הכנסה מעניק פטור ממס למענק הון שהתקבל עקב פרישה או מוות עד לסכום השווה למשכורת חודשית אחרונה כפול שנות העבודה ועד לתקרה הקבועה בחוק. למנהל ניתנה הסמכות להגדיל את סכום הפטור עד ל-150% מגובה המשכורת החודשית ובלבד שאין לפורש זכויות לקצבה בגין שנות המס המזכות במענק הפרישה. בצו הרחבה שנחתם נקבע, כי החל משנת 2008 מחויב כל מעביד בהפרשה לקצבה לעובד.

הערת מערכת: בתום פגרת בתי המשפט, החל מהשבוע הבא, גיליונות "מס פקס" יחזרו להתפרסם במתכונת הרגילה - כל שבוע

לעומת זאת, התיקון המתוכנן בחוק מע"מ אמור להשפיע לכאורה באופן משמעותי, שכן רכישת זכות במקרקעין ע"י יחיד, ממי שאיננו עוסק מורשה (ואף לא אמור להיות כזה), איננה מתחייבת כיום במס ערך מוסף. על כן, בהתאם למצב החוקי הנוכחי, ניתן לחסוך את מרכיב המע"מ על הקרקע באמצעות התארגנות של קבוצת רכישה, ככל שמוכר הזכות במקרקעין איננו "עוסק מורשה" (ולא אמור להיות כזה).

◆ יש הסבורים, כי עצם יצירת ההבחנה, בין קבוצת רוכשים של תשעה רוכשים לבין קבוצת רוכשים של עשרה רוכשים או יותר (שלא לדבר על הקושי בהגדרת "רוכש") לא תעמוד במבחן בג"צ.

◆ אנו מבקשים להפנות את תשומת הלב לסוגיה לא פשוטה, כמוסבר להלן, שכפי הנראה לא הובאה בחשבון בלהט גיבוש ההצעה, שעלולה לשים לאל את כוונתם של קברניטי משרד האוצר:

1. לפי הוראות סעיף 4(31) לחוק מע"מ, מכירת נכס שעל פי דין לא ניתן היה בעת הרכישה לנכות את מס התשומות בשל רכישתו, פטורה ממס.

2. לפי דעת מלומדים יחולו הוראות סעיף 4(31) לחוק מע"מ גם לגבי נכסים שנרכשו לפני חקיקת החוק (בשנת 1976), ככל שמדובר ברוכש שהיה מנוע על פי דין לנכות את מס התשומות בעת רכישת הנכס (אילו היה מוטל באותו מועד).

◆ לאור הדברים הללו יש להניח, כי ברוב המקרים, אם לא בכלם, לא יוטל מס ערך מוסף - הלכה למעשה - על מכירת זכות במקרקעין של מוכר שאיננו עוסק מורשה לקבוצת רוכשים, גם אם יתקבל התיקון המוצע, שהרי המוכר יהיה פטור מהמס, בלאו הכי, משום שהיה מנוע מלנכות את מס התשומות (הממשי או ההיפותטי) במועד רכישת הזכות.

תיקון חפז (חיוב קבוצות הרכישה במע"מ) נדב הכהן, רו"ח רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ בין המהלכים המתוכננים של משרד האוצר (במסגרת קביעת המדיניות הכלכלית לשנים 2011-2012) מוצע לתקן את חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "חוק מיסוי מקרקעין") ואת חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"), ולקבוע הוראות מיוחדות לעניין עסקאות המבוצעות על ידי קבוצת רוכשים המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבניה על המקרקעין באמצעות גורם מארגן (שפועל בתמורה).

לצורך כך, מוצע לכלול בחוק מיסוי מקרקעין ובחוק מע"מ הגדרה חדשה, כלהלן:

◆ "קבוצת רכישה" - קבוצת רוכשים המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבניה על המקרקעין באמצעות גורם מארגן שפועל, בתמורה, לארגון הקבוצה לצורך רכישת הזכות במקרקעין ולצורך רכישת שירותי הבניה על המקרקעין, והכל בעצמו או באמצעות אחר מטעמו; יראו קבוצת רוכשים של עשרה או יותר המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבניה על המקרקעין כקבוצת רכישה; לענין זה, "ארגון" - לרבות הכנת התשתית, חוזית או אחרת, במסגרתה תפעל הקבוצה לקבלת הנכס המבונה על המקרקעין אותם רכשה; "תמורה" - לרבות בשווה כסף.

◆ במקביל לכך מוצע לקבוע, לענין חוק מיסוי מקרקעין, כי יראו רכישה של זכות במקרקעין, במסגרת של קבוצת רכישה, כאילו נרכשה דירת מגורים (או מבנה אחר, לפי הענין) וכן מוצע לקבוע, לענין חוק מע"מ, כי מכירת מקרקעין לקבוצת רכישה בידי אדם שאין עיסוקו במכירת מקרקעין תיחשב עסקת אקראי, ותשלום המס יוטל על המוכר.

◆ תכלית התיקון המוצע, ככל הנראה, הינה להשוות את נטל המס הכולל המוטל על מי שרוכש דירה מקבלן, לנטל המס המוטל על מי שמצטרף לקבוצת רכישה, במטרה "לייצר" לעצמו דירת מגורים (או כל מבנה אחר).

◆ באשר למס הרכישה נראה, כי אין מדובר בשינוי מרחיק לכת, שכן מס הרכישה המוטל על רכישת קרקע הוא כיום בשיעור קבוע של 5% משווי הרכישה, ואילו מס הרכישה המוטל על רכישת דירת מגורים הינו בשיעור פרוגרסיבי (במיוחד ככל שמדובר ברכישת "דירת מגורים יחידה"), בין אפס לבין חמישה אחוזים.

העיתון המקצועי לענייני מסים

זכות שלא נרכשה אינה חייבת במס
 ע"א 5332/08 עמוס גולן ואח' נ' מנהל מס שבח
 אלעד בנימיני, עו"ד

הקבלן זכות במקרקעין לפי החוק, וממילא אין לחייבם במס רכישה בגין העסקה שנכרתה בינם לבין הקבלן. בהתייחס לקביעת הוועדה, כי "מסקנתנו לאור קבלת הערעור בעניינו של הקבלן היא כי המשתכנים קנו מהקבלן דירת מגורים מוגמרת", קבע ביהמ"ש, כי מסקנתה זו של הוועדה בטעות יסודה. ביהמ"ש קבע, כי קיים קושי אמיתי לקבוע, כי חזרתו של המשיב מעמדו בין ביחס לעסקה בין הקבלן לבין המושב והסכמתו לקביעה, כי הקבלן מעולם לא רכש זכות במקרקעין מהמושב, אינה משליכה על העסקה בין הקבלן לבין המערערים. עסקת מכר במקרקעין ועסקת רכישת במקרקעין הן שתי פעולות היונקות את חיותן זו מזו, בהיותן נובעות ממערכת עובדתית אחת, וביצועה של האחת מקימה לתחייה את חברתה, באופן שאין האחת עומדת על רגליה שלה במנותק מקיום האחרת.

במקרה דנן, מוסכם, כי הקבלן לא רכש זכות במקרקעין מהמושב, והקבלן אף לא חויב במס על מכירת "בתי מגורים מושלמים" (כולל רכיב ערך הקרקע) למערערים. חרף זאת, ועדת הערר חזרה והעניקה דגש רב למעמדו של הקבלן וקבעה, כי "המשתכנים קנו מהקבלן דירת מגורים מוגמרת". ברם, כפי שהובהר, לא ניתן לנתק בין פעולת המכירה לבין פעולת הרכישה ומשעה שנקבע שהקבלן מעולם לא אחז בזכויות ברות מכירה במקרקעין, פשיטא שלא יכול היה למכור למערערים, וממילא לא ניתן לומר שהמערערים רכשו אותן מידי. קביעתה של ועדת הערר, כי לפעולת הרכישה של המערערים יש זכות קיום עצמאית במנותק מהשאלה אם בוצעה פעולת מכירה כלשהי אם לאו, מתעלמת מהזיקה הישירה הקושרת בין מכירת זכות במקרקעין לבין רכישתה, וככזו אינה יכולה לעמוד. זאת ועוד, עמדתו של המשיב אף אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שהמשיב לא הטיל על המושב מס רכישה בגין "רכישת" זכויות מהמינהל. המשיב סבר וקיבל, כי המושב לא רכש זכויות במקרקעין מהמינהל וממילא לא מכר זכויות במקרקעין לקבלן. מכאן נובעת, מסקנת ביהמ"ש המתבקשת נוכח עקרון רציפות המס, לפיה הקבלן לא מכר זכויות במקרקעין למערערים.

התוצאה:

הערעור התקבל.

ניתן ביום: 16.8.2010

ב"כ המערערים: עו"ד מדלן אדר, יהושע גבעון

ב"כ המשיב: עו"ד יורם הירשברג

הערת מערכת: פסק הדין למעשה סותר את המלצות דוח הוועדה להיבטי המיסוי של פעילות קבוצות הרכישה מיום 21.6.10 בדבר מיסוי יחיד קבוצת הרכישה, כדירות מגורים, שכן הקבלן המבצע את שרותי הבנייה מעולם לא רכש זכויות במקרקעין. לפיכך מיסוי יחיד קבוצת הרכישה צריך להיות של קרקע ולא של דירות מגורים מוגמרות.

עניינו של ההליך דנן הוא בעסקאות שנערכו במקרקעין שהוחזקו על ידי רגבה מושב שיתופי להתיישבות חקלאית בע"מ (להלן: "המושב") מכוח חוזה שכירות תלת-שנתיים אשר נכרתו בינו לבין מינהל מקרקעי ישראל (להלן: "המינהל") למטרת שימוש חקלאי. המקרקעין המדוברים מצויים באתר ההרחבה של המושב, והעסקאות עליהן נסב ערעור זה נערכו לאחר שהמינהל אישר הפשרה לשם הקמת שכונת מגורים במושב (לפי החלטה 737 של מועצת מקרקעי ישראל מיום 17.12.1995). בפסק דינה הראשון הגיעה הוועדה למסקנה, כי יש לראות את הקבלן כמי שרכש זכות במקרקעי ההרחבה וכי בין הקבלן לבין כל אחד מהמשתכנים התקיימה עסקה בה רכשו המשתכנים מהקבלן את דירות המגורים. על כן, לשיטת הוועדה, כל אחד מהרוכשים חב בתשלום מס רכישה על פי החוק: הקבלן בגין רכישת המקרקעין מהמושב, והמערערים בגין רכישת דירה מוגמרת מהקבלן. על פסק דינה של הוועדה הוגש ערעור לביהמ"ש העליון. כארבעה חודשים לאחר הגשת הערעור כאמור ובטרם נידון, ניתן פסק דין בעניין "מפלסים" שם נקבע, כי אף שבמסגרת העסקה הוענקו לקבלן סמכויות רבות החורגות מענייני הבניה עצמה, אין בכך כדי להגדיר את העסקה נשוא השומה כ"מכירת זכות במקרקעין" החייבת במס שבח ובמס רכישה. יצוין, כי בעניין "מפלסים" לא נידון מעמדה של העסקה שנערכה בין הקבלן לבין הרוכשים. על רקע פסק הדין בעניין "מפלסים", חזר בו המשיב מטענתו, כי נמכרה לקבלן זכות במקרקעין על ידי המושב, והחליט לבטל את השומות שהוצאו לקבלן בנושא זה. ואולם, המשיב סירב להסכים לקבלת ערעורם של המערערים, ובית המשפט הורה, בהסכמת הצדדים, על החזרת הדיון לוועדת הערר, על מנת שזו תבחן את הסוגיות העולות ביחס למשתכנים, לאור קבלת הערעור בעניינו של הקבלן. בפסק דינה השני של ועדת הערר, קבעה הוועדה שהחכרת המגרש למשתכן משולבת בעסקה למכירת דירת המגורים וביצועה נעשה בהתאם להסכמים שבין הקבלן לבין המושב, לאור החלטה 737 של מועצת מקרקעי ישראל. לפיכך, קבעה הוועדה שהמשתכנים רכשו מהקבלן דירת מגורים מוגמרת, ודחתה את הערר של המערערים.

ביהמ"ש העליון – כב' המשנה לנשיאה א' ריבלין, כב' השופט ס' ג'ובראן, כב' השופט י' עמית:

השאלה הניצבת במקרה דנן היא האם רכשו המערערים מידי הקבלן זכות במקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין, המחייבת אותם בתשלום מס רכישה? המדובר בשאלה משפטית מובהקת, העונה על דרישת סעיף 90 לחוק, ואשר מקנה למערערים זכות ערעור לבית משפט זה. המערערים לא רכשו מידי

האם רווחי אקוויטי נחשבים בכלל כהכנסה?
ע"מ (ת"א) 1183/05 דוד קליימן נ' פקיד השומה פתח תקווה
אינגה אייזנברג, מתמחה

סעיף ההגדרות לפקודה מגדיר הכנסה כ"סך כל הכנסתו של אדם מן המקורות המפורשים בסעיפים 2 ו-3, בצירוף סכומים שנקבע לגביהם בכל דין שדינם כהכנסה לענין פקודה זו". אף ש"תורת החשבונאות" מכירה ברווחי האקוויטי, מס הכנסה לא רואה אותם בכלל, רואים את הדוחות לצרכי מס לפי חוקי פקודת מס הכנסה".

◆ אף אם חלוקת דיבידנד מרווחי אקוויטי מותרת בעולמם של דיני החברות, אין בכך כדי ללמד, כל עוד אין הוראה אחרת בחקיקת המס, כי רווחי האקוויטי הינם הכנסה בעולמו של משפט המס.

הלכה היא כי כללי החשבונאות המקובלים נסוגים מפני הוראות דיני המסים ובפרט כאשר קיים חשש כי העקרונות החשבונאיים "ינוצלו" לשם הקטנת סכום ההכנסה החייבת במס או לשם דחיית תשלום המס.

◆ אף אם אין פסול בחלוקה מרווחי אקוויטי הנסמכת על כללי חשבונאות מקובלים, הם אינם נמנים על המקורות המפורשים בסעיפים 2 ו-3 לפקודה והמערערים לא מצביעים על כל מקור אחר בחקיקת המס, כמצוות הגדרת "הכנסה" שבסעיף 1 לפקודה. כך, גם הפסדי אקוויטי לאו הפסדים הם בלא הוראה מפורשת של המחוקק.

"הכנסה" כמשמעותה בפקודה, היא הכנסה הצומחת מ"ארוע מס" שהוא ברגיל אירוע של מימוש (לרבות מימוש הון אנושי). עליית (או ירידה) של ערך נכס בלא ארוע מס, בין אם מכוח מימוש ובין אם מכוח הוראה של המחוקק הרואה בהתרחשות מסוימת כארוע מס, לא יהווה "הכנסה" או "הפסד".

◆ הוראת המחוקק כי יש לראות רווחים שחולקו מהכנסות "החברה המשפחתית" כאילו לא חולקו אינה מקיפה העברתם של כספים מהחברה המשפחתית שאינם מהווים כלל הכנסה בידיה של החברה המשפחתית. העולה מכך כי יש למסות את הדיבידנד שנתקבל בידיה של המערערים מכוחו של סעיף 2(4) לפקודה.

◆ אין לקבל את טענת "מיסוי כפול" – מדובר בשני מקורות נפרדים – רווחי אקוויטי צמחו לחברות המשפחתיות, בשל אחזקתם במניות מטאור, בעוד חלוקת דיבידנד בידי מטאור, היא חלוקת רווחי מטאור גופה. חברות האחזקה בחרו "לממש" את עליית הערך של מניות מטאור בדרך של חלוקת דיבידנד ליחידים. החלטה זו יוצרת "הכנסה" – דיבידנד באשר היא מהווה מימוש וארוע מס.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 8.5.10

ב"כ המערער: עו"ד רון פינצי

ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה, פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ המערערים, בני משפחת קליימן החזיקו במניותיה של חברת קליימן מטאור בע"מ ("מטאור"). בשנת 1999 הקימו המערערים שלוש חברות אחזקה, כל אחד מהמערערים העביר לחברת האחזקות שבבעלותו את מניותיו במטאור. בשנת 1999 חילקה מטאור לבעלי מניותיה, חברות האחזקה, דיבידנד. בדו"חות ההתאמה למס צוין "דיבידנד בין חברתי פטור". בשלהי שנת 1999 ביקשו חברות האחזקה לקבל מעמד של חברות משפחתיות בהתאם לפקודת מס הכנסה, תשכ"א-1961 ("הפקודה").

◆ מטאור המשיכה להשיא רווחים וחברות האחזקות רשמו הכנסות מרווחי אקוויטי, בהתאם לשיעור אחזקתם במטאור. בכל אחת מהשנים שבערעורים (2000-2002) חילקו חברות האחזקות דיבידנדים לבעלי מניותיהן מתוך רווחי האקוויטי שנצברו בהן.

◆ **לטענת המשיב, סעיף 64א(א)(1) לפקודה:** "רווחים שחולקו מהכנסות החברה... יראו כאילו לא חולקו", **אינו חל, כי הדיבידנד חולק מהכנסה שבחברה אחרת**, ולא מהכנסתה של החברה המשפחתית. בנוסף, מדובר בתכנון מראש של עסקה מלאכותית כיוון שלא הייתה פעילות עסקית ולכן לא הייתה הכנסה מעסק.

לחילופין, הדיבידנד חולק מהכנסה שנבעה לחברות האחזקה בשנת 1999, בטרם היו חברות משפחתיות ועל כן יש לחייבו במס.

◆ המערערים הדגישו, כי רווחי מטאור שהצטברו עד לשנת 1999 חולקו לבעלי מניותיה (ולא למערערים) כבר בשנת 1999 שאינה בערעור. רווחיה של מטאור בשנים שבערעור נצברו בה ולא חולקו – רווחים אלו הם שיצרו את רווחי האקוויטי (עליית ערך מניות) בחברות האחזקות. **חלוקת הדיבידנד בשנת 1999 ממטאור לחברות האחזקות אינה חייבת במס בהתאם לסעיף 126(ב) לפקודה, ורק לאחריה, קיבלו חברות האחזקה מעמד של חברות משפחתיות כדין.** בעניין טענת המשיב שיש לראות בפעולות המערערים עסקה מלאכותית, הבהירו המערערים את הטעמים הכלכליים שהיוו את הבסיס לצורת התנהלותם.

◆ המערערים טענו כי קבלת עמדתו של פקיד השומה "תוביל למיסוי כפול" – פעם אחת בחלוקת רווחי האקוויטי ועוד הפעם בעת שחברת מטאור תחלק את רווחיה לחברות האחזקות – דיבידנד חייב במס בהיותן חברות משפחתיות".

ביהמ"ש המחוזי בת"א – כב' הש' מ. אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין לראות ברווחי האקוויטי אותם רשמו חברות האחזקה בספריהן "הכנסה" לעניין סעיף 64א(א)(1) לפקודה.

ביהמ"ש בחן את השאלה: מה דינם של רווחי אקוויטי והאם הם נחשבים בכלל כהכנסה?!

העיתון המקצועי לענייני מסים

הבחינה למרכז חיים ביישוב המזכה, נעשית לפי מבחן פיזי-אובייקטיבי, במסגרתו יש לבחון את מרב הזיקות של אותו אדם, בנסיבות הספציפיות למקום המזכה, וכן באמצעות המבחן הסובייקטיבי, אשר יבחן את כוונותיו של אותו נישום והיכן הוא רואה את מרכז חייו.

ככלל, אדם המתגורר לצרכי עבודה ביישוב אחד ובמקביל נמצא בסופי שבוע בביתו שלו עם בני משפחתו ביישוב אחר, אינו יכול להיכלל בהגדרה של מרכז חיים יחיד ביישוב מזכה.

◆ קבלת ערעורו של המערער, תפתח למעשה פתח למתן ההטבה לכול אדם העובד ביישוב המזכה, אך משפחתו על כול הכרוך בכך נמצאת ביישוב אחר, ושם מנהלת את מרכז חייה, כאשר אב המשפחה מגיע הביתה ליישוב אחר, לנהל אף הוא את מרכז חייו, הגם לתקופות קצרות במהלך השבוע.

שיבה הביתה, אל האישה ואל הילדים בכל סוף שבוע, אינה נעשית במעמד של "אורח", גם אם המשפחה מבקשת להעניק לבן אותו משפחה יחס מיוחד בשל היעדרות במהלך השבוע.

◆ נראה, כי נקודת המוצא של המערער, עם כל הכבוד מוטעית, כאשר הוא מבקש לראות בדרישה הקפדנית של התנאים המחייבים כדי לזכות בזיכוי ממס, משום פרשנות הסותרת את ערכי היסוד של השיטה המשפטית ופגיעה בזכותו של כל יחיד לקבל החלטה בנוגע לאוטונומיה של כל אחד מבני הזוג להגשים את אישיותו ואת בחירתו.

סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, המקנה סמכות לשר האוצר ליתן הנחה במס בדרך של זיכוי בגין תושבות ביישוב מזכה, הוא חריג לכלל הבסיסי השוויוני, ולפיו, על כול אדם לשלם מס פרוגרסיבי בשיעור זהה, מותנה בגובה הכנסתו. זה הכלל.

◆ בין אם ההגדרה מחייבת יחיד שמקום מגוריו באזור באר שבע והנגב, לרבות העיר ערד, על-פי ההוראה בשנת 2003, ובין אם המדובר בתושב המוגדר כיחיד שמרכז חייו באותו יישוב מזכה, התנאי הוא, תושבות במקום, כמרכז חיים יחיד ורצוף.

◆ אין זה משנה, אם המערער בתיק דנן חוזר כול שבוע לבנימינה לסופי שבוע, או אם העבודה הנעשית על ידי ד"ר לונדנר, נעשית במשך 4 ימים בלבד. גם שם וגם בתיק זה, מתנהל מערך חיים כפול. ההבדל במספר ימי העבודה אינו מהותי.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 10.8.10

ב"כ המערער: עו"ד אחו פרנק ועו"ד הגב' ליאת איזנברג-ריכטר

ב"כ המשיב: עו"ד הגב' רונית ליפשיץ, פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

זכאות להנחה במס בהתאם ליישוב מזכה ע"מ 880-08 משה הלפמן נ' פקיד שומה חדרה שירן כהן, משפטנית

◆ במהלך השנים 1981-1994 התגורר המערער יחד עם רעייתו ושלושת ילדיהם בקרית מוצקין. רעייתו מורה בבית ספר באור עקיבא, ומן הטעם האמור בחרה להתגורר שם ולפתח את הקריירה שלה בבית הספר שבו היא מלמדת.

הילדים בחרו להתגורר עם אמם, עד שבגרו, ופנו לשירות צבאי או ללימודים באוניברסיטה.

◆ בנובמבר 1994 החל המערער לעבוד באתר דרום (רותם) של קבוצת חיפה כימיקלים (להלן: "המפעל"). כמו כן, בשל תפקידו, נדרש להיות זמין לכל קריאה, ולהיענות לקריאה בהתראה קצרה, וזאת במשך כל היום ובנסיבות כאלה גם לא היה הגיוני שימשיך להתגורר בבנימינה, המרוחקת בכ- 200 ק"מ מהעיר ערד ולכן עבר המערער בנובמבר 1994 להתגורר בעיר ערד, הסמוכה לאתר "המפעל", ומאז הוא התגורר ברציפות עד 31/10/2009.

◆ טענת המערער הינה, כי ערד היא מרכז חייו. לאור תפקידו ומיחות עיסוקו ההתמסרות לעבודה היא טוטאלית ואין לראות את ביתו מחוץ לערד כמשמש למרכז חייו. בית רעייתו בבנימינה אינו מהווה את מקום שהייתו העיקרי.

לעמדת המערער, יש במגוריו בערד כדי לקדם את תכליתו של החוק, שהרי יש בהקמת המפעל ובניהולו שם, משום עידוד פיתוח הכלכלה, העשרה חברתית והגדלת מספר התושבים. הניסיון ללמוד על מרכז חיים רק כאשר בני המשפחה כולם גרים באותו מקום, אינה מוצדקת. מה עוד שמבחינת צרכי העבודה, אין הוא יכול להתגורר במקום אחר.

◆ טענת המשיב כאמור, שהייה חלקית בבנימינה, במיוחד כאשר החלק האחר של המשפחה מתגורר בבנימינה, ואותו בית משמש גם את המערער, אינו יכול להפוך את ערד כמרכז חייו היחיד. מרכז חיים כפול, שזה המקרה דנן, אינו מזכה בהטבה האמורה.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - כב' השפ' ס' נשיאה ש. וסרקרוג:

◆ המחלוקת נוגעת לשאלת זכאותו של המערער להנחה במס בשיעור המפורט בחוק או על-פיו, בהיותו לטענתו, תושב העיר ערד בשנות המס 2003, 2005 ו-2006 (להלן: "שנות המס שבערעור").

◆ השאלה הממוקדת היא האם מרכז חייו של המערער הוא אכן ביישוב המזכה, ואם אין לראותו כמי שמנהל מרכז חיים כפולים. במקרה האחרון אין הוא זכאי לזיכוי.

◆ בשנת המס 2003 הזכאות לזיכוי ממס נקבעה בסעיף 11ב(א) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961, ולפיה כול יחיד שמקום מגוריו באזור באר שבע והנגב, לרבות העיר ערד, יהיה זכאי באותה שנה לזיכוי ממס. בנוגע לשנות המס 2005 ו-2006, נקבעה הזכאות לתושב, שהוגדר כיחיד שמרכז חייו באותו יישוב (סעיף 11 של הפקודה).

בעלת "כוחות על טבעיים" חשודה

בית משפט השלום בת"א, כב' השופט יחזקאל הראל, שחרר (ביום 16.8.10), תחת מגבלות את אורית ליה ליי פז, בת 56, שניהלה בתל אביב קליניקה לטיפול באמצעות "כוחות על טבעיים" הכלולים: הסרת עין הרע, חסימות, פתיחה, תקשור וכיו. במסגרת פעילות מודיעינית של היחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות, עלה חשד, כי החשודה אינה מדווחת למס הכנסה על כל הכנסותיה. לפיכך, סוכן מהיחידה קבע פגישה בקליניקה שלה בתל אביב, קיבל יעוץ ושילם לה עבורו 500 ₪, לגביהם לא הוציאה החשודה חשבונית או קבלה כמתחייב. ביום 16.8.10, נפתחה חקירה גלויה תחת השם "פז-או-מט", החשודה זומנה לחקירה, נגבו עדויות מהציינגיים ונתקבלו ספרי הנהלת החשבונות מרואה החשבון שלה. עפ"י הודעת רשות המסים, מעדויותיהם של 14 לקוחות עולה, כי במהלך השנים 2008-2009 שילמו לחשודה בגין שירותיה סך של 1,306,901 ₪, בעוד שלמס הכנסה דווחה על מחזור של כ- 250,000 ₪ בלבד. עוד עלה, כי החשודה נהגה לפרוט את השקים שקבלה באמצעות ציינגיים שונים כדי להסוות את הכנסותיה.

41% (!) מעסקי נצרת לא רשמו תקבולים

41% מהעסקים שבוקרו באזור נצרת לא רשמו תקבולים, אלה תוצאות המבצע שערך בשבוע שעבר משרד השומה נצרת, בתחום שיפוט. מטרת המבצע הייתה עריכת ביקורות ניהול ספרים באזורים כפריים ועירוניים, כדי לשמר את יכולת ההרתעה ולהגביר את הציות להוראות ניהול ספרים. הביקורות התרכזו בערים נצרת, תמרה וסכנין ובישובים הכפריים יפע, ריינה, משהד וכאבול. במבצע לקחו חלק מבקרי ניהול ספרים, חוקרים ושוטרים בשכר, שערכו 63 ביקורות בעסקים. כאמור, 41% מהמבוקרים לא רשמו תקבולים וב- 3% נמצאו ליקויים מהותיים בניהול ספרים. במהלך החודשים יולי אוגוסט נחקרו 56 נישומים בגין אי העברת ניכויים ואי תשלום מקדמות. בעקבות זאת הוסדרו חובות בסך של 1,088,465 ₪. כ- 2 מיליון ₪ נגבו ו- 9 כלי רכב של חייבים עוקלו בפעילות של היחידה הארצית לאכיפת הגבייה. לאור התוצאות החליט פקיד השומה על הגברת מבצעי ניהול ספרים בתחום השיפוט של משרד השומה נצרת.

ביקורות בפסטיבל בריזה

ביום 23.8.10 נפתח בגן הלאומי באשקלון פסטיבל בריזה 2010, ואל הרבים שבאו ליהנות ממוזיקה ישראלית טובה, הצטרפו מבקרי מס ממשרד השומה אשקלון. בהגיעם אל הפסטיבל, ערכו תחילה המבקרים סיור מקדים וביצעו קניות ביקורת ולאחר מכן הזדהו כמבקרי מס הכנסה. ומאותו רגע, כבמטה קסם, נשלפו בכל הדוכנים הקבלות ופנקסי החשבונות, וההכנסות נרשמו. כתוצאה מקניות הביקורת נתפסו שלושה בעלי דוכנים שלא רשמו את הכנסותיהם. אחד מהם, בעל דוכן למוצרי עור, שלא רשם את קניית הביקורת ושמע על שהייתם של אנשי מס הכנסה במתחם הפסטיבל, נטש את הדוכן שלו, כולל התכולה ונמלט מהמקום. גם לאחר מספר שעות, כשחזרו המבקרים לדוכן הוא היה נטוש. בעל הדוכן, שפרטיו ידועים למבקרים, יוזמן בקרוב לחקירה. "לא הספקתי לרשום כי הקבלות היו ברכב", טען בעל דוכן לצעצועים שלא רשם את הכנסותיו באותו היום בסך 500 ₪. ושכנו, בעל דוכן לתכשיטים, שלא רשם את קניית הביקורת בסך 50 ₪, הסביר כי הוא רשם את ההכנסות, בבית בסוף היום. אייל ירושלמי, סגן פקיד שומה אשקלון, מסר, כי הביקורות יימשכו בכל ימי הפסטיבל במטרה לאכוף את הציות לחוקי המס וכדי "שהתקבולים לא יתפסו בריזה".

ביטול עונש המוות על עבירות כלכליות

סין מוציאה להורג בכל שנה יותר אנשים מכל מדינה אחרת בעולם. לאחרונה היא הודיעה, כי היא שוקלת לבטל את עונש המוות על עבירות כלכליות. טיוטה לתיקון קוד הפשע של המדינה, מציעה להוריד מרשימת 68 הפשעים שעונשם מוות, 13 פשעים "בעלי אופי כלכלי ולא אליים". העבירות המדוברות כוללות גם הברחות מהמדינה של מוצרים תרבותיים, זהב, כסף ומתכות יקרות אחרות, כמו גם חיות נדירות. סוגים שונים של הונאות יכללו גם כן, כגון, שימוש כוזב בחשבונות פיננסיים וכן שוד עתיקות. עם זאת, עדיין לא ברור אם הטיוטה תאושר כחוק. לפי הדיווחים בסין היא הוגשה לקריאה ראשונה בקונגרס. הצעת חוק לרוב עוברת שלוש קריאות לפני אישורה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.